

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/8094 en 06/8096 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van
16 februari 2007 in de gedingen tussen:**

- 1. , en**
- 2.**

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 2 december 2004 en 26 januari 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van (hierna: de vreemdeling sub 1) en (hierna: de vreemdeling sub 2; tezamen aangeduid als: de vreemdelingen), om wijziging van de beperking van een aan hen verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 20 januari 2006 heeft de minister de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 16 februari 2007, verzonden op 19 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen gegrond verklaard, die besluiten vernietigd en bepaald dat de minister nieuwe besluiten op de gemaakte bezwaren neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 23 maart 2007 hebben de vreemdelingen een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) – voor zover thans van belang – wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen over de beperkingen regels worden gesteld.

Ingevolge artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder u, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) houden de in voormeld artikel bedoelde beperkingen verband met – voor zover thans van belang – voortgezet verblijf.

Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder c, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 worden verleend onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf, aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

Ingevolge het tweede lid kan die verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

Ingevolge artikel 3.52 – voor zover thans van belang – kan in andere gevallen dan genoemd in artikel 3.51, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de wet, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de wet heeft gehad en van wie naar het oordeel van de minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet kan worden geveegd dat hij Nederland verlaat.

Volgens paragraaf C2/7.7.3 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 (hierna: de Vc 2000), zoals die ten tijde van belang luidde, kunnen bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000 worden aangenomen, indien:

- a. de vreemdeling tot zijn meerderjarigheid in het bezit is van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'Verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling'; en
- b. hij drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning; en
- c. hij gedurende zijn verblijf in Nederland steeds voldeed aan de voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning op grond van het bijzonder beleid voor alleenstaande minderjarige asielzoekers en vreemdelingen.

2.2. In de grieven 1 en 2, in hun onderlinge samenhang gelezen, klaagt de staatssecretaris dat – samengevat weergegeven – de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat uit paragraaf B2/16.7 van de Vc 2000 blijkt dat hij in reguliere zaken, bij de beoordeling of sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard, betekenis en gewicht kan toekennen aan hetgeen de vreemdelingen hebben aangevoerd, ondanks dat dit beleid ziet op een andere doelgroep dan waartoe de vreemdelingen behoren, en dat de onderscheiden besluiten van 20 januari 2006 onvoldoende zijn gemotiveerd. Aldus heeft zij volgens de staatssecretaris miskend dat voormelde paragraaf alleen op voortgezet verblijf van – voormalige – huwelijkspartners en (geregistreerde) partners ziet en dus in dit geval niet van toepassing is en de vreemdelingen niet voldoen aan de voorwaarden van het toepasselijke beleid, te weten paragraaf C2/7.7.3 van de Vc 2000.

2.2.1. Na haar, in hoger beroep niet bestreden, overweging dat – samengevat weergegeven – de vreemdelingen niet aan de vereisten van artikel 3.51 van het Vb 2000 voldoen en dat artikel geen afwijkingsmogelijkheid biedt, kon de rechtbank nog slechts de vraag beantwoorden of de minister voormelde aanvragen ten onrechte niet met toepassing van artikel 3.52 van het Vb 2000 en het op de voet van dat artikel gevoerde beleid heeft ingewilligd. Bij de beantwoording van deze vraag heeft zij niet onderkend dat voormelde paragraaf B2/16.7 van de Vc 2000, zoals die ten tijde van belang luidde, uitsluitend op aanvragen van huwelijkspartners, geregistreerde partners en partners betrekking heeft en het beleid dat bij de toepassing van artikel 3.52 van het Vb 2000 met het oog op alleenstaande minderjarige vreemdelingen wordt gevoerd in paragraaf C2/7.7.3 van de Vc 2000, zoals die ten tijde van belang luidde, is neergelegd. De rechtbank heeft de bij haar bestreden besluiten dan ook ten onrechte aan de hand van paragraaf B2/16.7 van de Vc 2000, zoals die ten tijde van belang luidde, getoetst.

Voorts heeft zij niet onderkend dat de vreemdelingen niet aan de in paragraaf C2/7.7.3 van de Vc 2000, zoals die ten tijde van belang luidde, gestelde voorwaarden voldoen omdat de vreemdeling sub 1 geen drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning, de vreemdeling sub 2 gedurende het verblijf in Nederland niet steeds voldeed aan de voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning regulier onder de beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling omdat vanaf 1 januari 2004 adequate opvang voorhanden was en laatstgenoemde niet tot haar meerderjarigheid in het bezit was van een verblijfsvergunning verband houdend met deze beperking. Er bestaat voorts geen grond voor het oordeel dat de minister de onderscheiden besluiten van 20 januari 2006 onvoldoende heeft gemotiveerd. In voormelde paragraaf C2/7.7.3. van de Vc 2000 is toegelicht dat het beleid ter invulling van artikel 3.52 van het Vb 2000, voor zover het - voormalige - alleenstaande minderjarige vreemdelingen betreft, juist wordt gevoerd met het oog op hen van wie de verblijfsvergunning asiel is ingetrokken, dan wel niet is verlengd, en aan wie vervolgens een verblijfsvergunning op grond van het bijzondere beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen is verleend. Mede in aanmerking genomen dat de aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen zijn afgewezen, komt aan de door hen aangevoerde omstandigheden met betrekking tot de instabiele veiligheidssituatie in Angola, de positie van alleenstaande vrouwen in dat land en de omstandigheid dat zij hier in een stabiele opvangsituatie verkeren en een opleiding volgen, niet het gewicht toe dat de vreemdelingen daaraan toegekend willen zien omdat het geen omstandigheden zijn die niet geacht kunnen worden bij de vaststelling van het beleid te zijn betrokken en die tot afwijking van dat beleid nopen.

De grieven slagen.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu uit het vooroverwogene voortvloeit dat de voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven tot een ander oordeel, de beroepen van de vreemdelingen tegen de onderscheiden besluiten van 20 januari 2006 van de minister alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 16 februari 2007 in de zaken nos. AWB 06/8094 en AWB 06/8096;
- III. verklaart de door de vreemdelingen bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

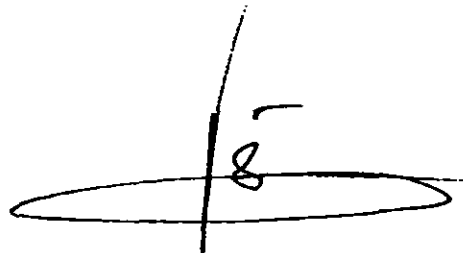
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2007

382-491.

Verzonden: **13 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:70 en artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 06/8094 BEPTDN (beroep Ines Garcia)
AWB 06/8095 BEPTDN (voorlopige voorziening Ines Garcia)
AWB 06/8096 BEPTDN (beroep Eugenia Garcia)
AWB 06/8097 BEPTDN (voorlopige voorziening Eugenia Garcia)

inzake: , geboren op , eiseres sub 1, en , geboren op
, eiseres sub 2, beiden van Angolese nationaliteit, wonende te
eiseressen/verzoeksters, hierna: eiseressen
gemachtigde: mr. J.M. Niemer, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. L.A.M. Groot, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

Op 7 april 2004 heeft eiseres sub 1 een aanvraag ingediend om de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 te wijzigen in de beperking 'voortgezet verblijf'. Bij besluit van 2 december 2004 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen. Bij bezwaarschrift van 27 december 2004 heeft eiseres sub 1 tegen dit besluit bezwaar gemaakt. De gronden van het bezwaar zijn ingediend bij brief van 15 maart 2005.

2. Op 23 april 2004 heeft eiseres sub 2 een aanvraag ingediend die ertoe strekt om de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' te wijzigen in de beperking 'voortgezet verblijf'. Bij besluit van 26 januari 2005 is deze aanvraag afgewezen. Bij bezwaarschrift van 11 februari 2005 heeft eiseres sub 2 tegen dit besluit bezwaar gemaakt. De gronden van het bezwaar zijn ingediend bij brief van 15 maart 2005, aangevuld bij brieven van 26 augustus 2005 en 11 november 2005.

3. Op 18 november 2005 zijn eiseressen gehoord door een ambtelijke commissie. Het bezwaar van eiseressen is bij afzonderlijke besluiten van 20 januari 2006, verzonden op 23 januari 2006, ongegrond verklaard. De besluiten vermelden onder meer de rechtsgevolgen dat eiseressen na bekendmaking van de besluiten niet meer rechtmatig in Nederland verblijven en dat zij Nederland uit eigen beweging binnen 28 dagen moeten verlaten.

4. Bij beroepsschrift van 13 februari 2006 hebben eiseressen tegen bovengenoemde besluiten beroep ingesteld bij de rechtbank, alsmede een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend dat ertoe strekt eiseressen in afwachting van de beslissing op hun beroep niet uit te zetten. De gronden van de beroepen zijn ingediend bij brief van 15 maart 2006. Op 20 april 2006 zijn de op de zaak betrekking hebbende stukken van verweerder ter griffie ontvangen. In het verweerschrift van 18 oktober 2006 heeft verweerder geconcludeerd tot ongegrondverklaring van de beroepen en afwijzing van de verzoeken om een voorlopige voorziening.

AWB 06/8094 AWB 06/8095 AWB 06/8096 AWB 06/8097

2

5. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 15 november 2006. Eiseres sub 2 is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

6. De rechtbank/voorzieningenrechter, hierna: de rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding gaar de rechtbank uit van de volgende feiten.

1. Op 1 juli 2001 hebben eiseressen aanvragen ingediend tot verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000. Bij besluiten van 13 maart 2002 heeft verweerder de aanvragen afgewezen en eiseressen ambtshalve in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning onder de beperking 'verblijf als minderjarige vreemdeling', met ingang van 1 juli 2001, geldig tot 1 juli 2002.

2. De bezwaren tegen deze besluiten, voor zover deze betrekking hebben op het verlenen van een verblijfsvergunning regulier aan eiseressen, zijn bij besluiten van 3 mei 2002 ongegrond verklaard. Bij brief van 1 oktober 2003 heeft verweerder eiseressen medegedeeld dat besloten is de besluiten van 13 maart 2002 inzake het niet-verlenen van de verblijfsvergunning asiel in te trekken. Bij besluiten van 29 december 2003 heeft verweerder de aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel afgewezen en eiseressen ambtshalve in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier onder beperking 'verblijf als minderjarige vreemdeling' met ingang van 1 juli 2001. De verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' van eiseres sub 1 is geldig tot 18 april 2004, de verblijfsvergunning regulier onder de beperking 'verblijf als minderjarige vreemdeling' van eiseres sub 2 is geldig tot 1 juli 2004. Vervolgens hebben eiseressen beroep ingesteld tegen deze besluiten voor zover deze betrekking hebben op de afwijzing van de aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel. Deze beroepen zijn bij uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 24 november 2004 ongegrond verklaard (AWB 04/2902 en AWB 04/2900). Hiertegen zijn geen rechtsmiddelen aangewend.

III. STANDPUNTEN PARTIJEN

Standpunt verweerder ten aanzien van eiseres sub 1:

1. Verweerder stelt zich blijkens het bestreden besluit op het standpunt dat eiseres niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. Met betrekking tot het standpunt van eiseres dat zij bij terugkeer niet voor zichzelf kan zorgen, stelt verweerder zich op het standpunt dat zij sedert meerderjarig is en om die reden wordt geacht zichzelf staande te kunnen houden.

Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat ze niet voor zichzelf kan zorgen. Er heeft voor haar om die reden dan ook geen opvang of sociaal netwerk in Angola te zijn.

Voorts stelt eiseres zich op het standpunt dat zij bij terugkeer naar Angola verwacht gevaar te zullen lopen, omdat mannen die haar destijds hebben verkracht haar wellicht zullen herkennen. De autoriteiten zullen haar hier tegen niet kunnen beschermen. Verweerder stelt zich op het standpunt dat het voorgaande asielgerelateerd is en derhalve niet in de onderhavige reguliere procedure ter beoordeling staat. Voorts is niet gebleken dat eiseres op grond van artikel 3.52 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), wegens bijzondere individuele omstandigheden, in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning.

Voor zover eiseres zich beroept op de omstandigheid dat zij twee jaar en tien maanden in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling', stelt verweerder dat dit niet een bijzondere individuele omstandigheid is op basis waarvan niet kan worden geveerd dat zij Nederland verlaat. Hiermee is niet aannemelijk gemaakt dat eiseres dusdanig is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving, dat terugkeer in redelijkheid niet kan worden verlangd. Eiseres heeft immers veertien jaar in Angola gewoond,

AWB 06/8094 AWB 06/8095 AWB 06/8096 AWB 06/8097

3

tegenover vier jaar in Nederland.

Tenslotte is het enkel verwijzen naar een rapport waarin staat vermeld dat de situatie in Angola voor vrouwen slecht is, dat niet verder is geconcretiseerd en is toegespitst op de individuele situatie waarin eiseres zich bevindt, onvoldoende voor een bijzondere situatie als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000.

Standpunt eiseres sub 1:

2. Eiseres is twee jaar en tien maanden in het bezit geweest van een verblijfsvergunning, verkeert in een stabiele opvangsituatie, wordt nog steeds ondersteund door stichting Nidos en volgt een opleiding in Nederland. Zij heeft in Angola geen vrienden of familie die voor haar kunnen zorgen. De vader en broer van eiseres zijn vermoord, zij is geslagen en verkracht en heeft in op straat geleefd. Voorts verkeert Angola in burgeroorlog, waarbij ook veel burgers het leven verliezen. Zowel de regering als de Unita maken zich schuldig aan het schenden van mensenrechten. Eiseres verwijst daarbij naar het Jaarboek van Amnesty International 2005, waaruit blijkt dat met name de situatie voor jonge vrouwen in Angola erg slecht is: zij lopen risico op seksueel geweld, waartegen de overheid geen bescherming kan bieden. Gelet op deze chaos is eiseres niet in staat zichzelf te handhaven.

Standpunt verweerder ten aanzien van eiseres sub 2:

3. Nu is gebleken dat er voor eiseres op 1 januari 2004, derhalve binnen de geldigheidsduur van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling', adequate opvang was in het opvanghuis Mulemba in Angola, komt zij sinds 1 januari 2004 niet langer in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier bepaalde tijd. Aangezien binnen de geldigheidsduur van de verleende verblijfsvergunning gebleken is dat adequate opvang aanwezig was in Angola wordt geen voortgezet verblijf als bedoeld in artikel 3.51 van het Vb 2000 verleend.

Met betrekking tot het opvanghuis Mulemba verwijst verweerder naar het landgebonden beleid ten aanzien van Angola, zoals verwoord in het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 31 oktober 2003 (TBV 2003/64). Hierin staat vermeld dat er adequate opvang voor minderjarige vreemdelingen aanwezig is in het opvanghuis Mulemba in Angola. Tevens verwijst verweerder naar een brief van de Minister van Buitenlandse Zaken van 23 augustus 2005 (DPV/AM 868850) waarin wordt besloten dat het opvangproject Mulemba formeel wordt verlengd tot en met 31 december 2005. Dit houdt in dat iedere terugkerende Angolese minderjarige in het opvanghuis Mulemba wordt opgevangen en daar kan blijven tot hij of zij de achttienjarige leeftijd heeft bereikt, zonder tussentijds overgeplaatst te worden. Tevens stelt verweerder zich op het standpunt dat eiseres sub 1, die op meerderjarig is geworden, haar kan opvangen. Niet voldoende is onderbouwd waarom haar zus daartoe niet in staat zou zijn. Het feit dat eiseres inmiddels meerderjarig is geworden en daarom geen opvang zal krijgen doet aan het voorgaande niet af. Eiseres wordt immers geacht zich bij terugkeer zelfstandig staande te houden.

Voorts is niet gebleken dat eiseres op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000, wegens bijzondere individuele omstandigheden, in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning. Voor zover eiseres zich beroept op de omstandigheid dat zij drie jaar in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling', stelt verweerder dat dit niet een bijzondere individuele omstandigheid is op basis waarvan niet kan worden gevergd dat zij Nederland verlaat. Niet aannemelijk is gemaakt dat eiseres dusdanig is geïntegreerd in de Nederlandse samenleving, dat terugkeer in redelijkheid niet kan worden verlangd. Eiseres heeft immers veertien jaar in Angola gewoond, tegenover vier jaar in Nederland.

Tenslotte is het enkel verwijzen naar een rapport waarin staat vermeld dat de situatie in Angola voor vrouwen slecht is, dat niet verder is geconcretiseerd en is toegespitst op de individuele situatie waarin eiseres zich bevindt, onvoldoende voor een bijzondere situatie als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000.

AWB 06/8094 AWB 06/8095 AWB 06/8096 AWB 06/8097

4

Standpunt eiseres sub 2:

4. Eiseres betwist en ontkent dat er sprake is van adequate opvang in Angola. Haar zus verblijft niet in Angola en indien haar zus terugkeert zal zij ook niet voor haar kunnen zorgen. Immers haar zus heeft noch een woning noch inkomsten. Voorts zijn er geen familieleden of vrienden waar zij een beroep op kan doen. De vader en broer van eiseres zijn vermoord, zij is geslagen en verkracht en heeft in op straat geleefd.

Het is nog steeds onzeker of Mulemba open blijft, omdat de financiering nog niet is geregeld en de toegang tot Mulemba niet is geregeld. Voorts zal het feit dat eiseres inmiddels meerderjarig is ertoe leiden dat zij in Mulemba geen adequate opvang zal krijgen.

Tevens leeft eiseres in een stabiele opvangsituatie, wordt zij ondersteund door stichting Nidos en volgt een opleiding. Zij heeft in Angola geen familie of vrienden die haar kunnen opvangen. Tenslotte verkeert Angola in burgeroorlog, waarbij ook veel burgers het leven verliezen. Zowel de regering als de Unita maken zich schuldig aan het schenden van mensenrechten. Eiseres verwijst daarbij naar het Jaarboek van Amnesty International 2005, waaruit blijkt dat met name de situatie voor jonge vrouwen in Angola erg slecht is: zij lopen risico op seksueel geweld, waartegen de overheid geen bescherming kan bieden. Gelet op deze chaotische situatie en het feit dat er geen familie, vrienden of overheid is die haar kunnen beschermen, is eisers niet in staat zichzelf te handhaven.

5. Ter zitting hebben eiseressen nog verwezen naar het algemene ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken betreffende Angola van 29 december 2005. Daarin wordt onder meer vermeld dat verkrachtingen en ander seksueel misbruik nog veelvuldig voorkomen en de daders zelden of niet strafrechtelijk worden vervolgd. Vrouwen zijn voor bescherming aangewezen op hun mannelijke familieleden.

IV. OVERWEGINGEN:Ten aanzien van beide beroepen:

1. Op grond van artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning als bedoeld in dat artikel verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld over de beperkingen en voorschriften.

2. Ingevolge artikel 19 juncto 18, eerste lid, onder f, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning worden ingetrokken indien niet wordt voldaan aan de beperking waaronder de verblijfsvergunning is verleend of een voorschrift dat aan de verblijfsvergunning is verbonden.

3. Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf, worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Ingevolge artikel 3.51, tweede lid, van het Vb 2000 kan een verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlenen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.

4. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14, aanhef en onder c, van de Vw 2000, kan blijkens het eerste lid van artikel 3.56 van het Vb 2000 onder een beperking, verband houdend met verblijf als amv, worden verleend aan de amv.

a. wiens aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen, anders dan met toepassing van artikel 30 van de Vw 2000;

AWB 06/8094 AWB 06/8095 AWB 06/8096 AWB 06/8097

5

- b. die zich naar het oordeel van Onze Minister niet zelfstandig kan handhaven in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan, en
- c. voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.

5. Op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000 kan, in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 van het Vb 2000, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met c dan wel l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

6.1. De rechtbank buigt zich allereerst over het geschilpunt tussen partijen betreffende de vraag of eiseressen recht hebben op voortgezet verblijf ingevolge artikel 3.51, tweede lid, van het Vb 2000.

6.2. De rechtbank stelt vast dat niet is betwist dat eiseres sub 1 niet voldoet aan de voorwaarde in artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000, aangezien zij enkel twee jaar en tien maanden in Nederland verblijf heeft gehad als houder van een verblijfsvergunning onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling'. Gezien het bepaalde in artikel 3.51, tweede lid, van het Vb 2000 heeft verweerder zich derhalve terecht op het standpunt gesteld dat eiseres sub 1 aan het bepaalde in dit artikel geen recht op voortgezet verblijf kan ontleenen.

6.3. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiseres sub 2 niet op grond van artikel 3.51 van het Vb 2000 in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf', aangezien er binnen de geldigheidsduur van haar verblijfsvergunning adequate opvang was in het opvanghuis Mulemba in Angola. Eiseres sub 2 heeft zich op het standpunt gesteld dat er geen adequate opvang was in Mulemba. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

6.4. In paragraaf B14/2.2.4 van de Vc 2000 is onder meer bepaald dat onder adequate opvang wordt verstaan opvang waarvan de omstandigheden niet wezenlijk verschillen van de omstandigheden waaronder opvang wordt geboden aan leeftijdsgenoten in een vergelijkbare positie. Opvang in een particuliere instelling is aan te merken als adequaat indien de opvanginstelling naar lokale maatstaven gemeten aanvaardbaar is. Indien in het landgebonden asielbeleid is vastgelegd dat opvang beschikbaar is en toereikend is, mag ervan worden uitgegaan dat adequate opvang beschikbaar is. Daadwerkelijke plaatsing hoeft ten tijde van de beschikking niet geregeld te zijn.

6.5. De rechtbank stelt vast dat in het Tussentijds Bericht Vreemdelingen 2003/64 dat op 1 januari 2004 in werking is getreden, onder meer het volgende met betrekking tot de opvang in Angola is bepaald, *"Ondanks alle hulp van non-gouvernementele organisaties is er sprake van overvolle opvanghuizen. Door gebrek aan middelen is de kwaliteit naar lokale maatstaven gemeten in het algemeen slecht. Gunstige uitzondering hierop is het opvangcentrum Mulemba. In 2003 is dit tehuis met middelen uit Nederland uitgebreid. De opvangfaciliteiten zijn naar lokale maatstaven gemeten goed. (...) Via de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) wordt in dit tehuis aan terugkerende alleenstaande minderjarige Angolezen tijdelijk opvang geboden. (...)".* In het licht van het vorenstaande heeft verweerder tot uitgangspunt mogen nemen dat er in Angola sedert 1 januari 2004 adequate opvang voor eiseres sub 2 voorhanden was.

6.6. Voorts stelt de rechtbank vast dat in de brief van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van 23 augustus 2005 (DPV/AM 868850) is bepaald dat het opvangproject Mulemba officieel is verlengd tot en met 31 december 2005. Derhalve overweegt de rechtbank dat verweerder ervan uit heeft kunnen gaan dat er in ieder geval tot het moment dat eiseres sub 2 achttien jaar werd adequate opvang voor eiseres sub 2 in Mulemba was.

AWB 06/8094 AWB 06/8095 AWB 06/8096 AWB 06/8097

6

6.7. Nu er voor eiseres sub 2 sedert 1 januari 2004 adequate opvang was in het opvanghuis Mulemba, voldeed zij vanaf dat moment niet meer aan de voorwaarden voor de reguliere vergunning onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' als bedoeld in artikel 3.56 van het Vb 2000. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder op goede gronden heeft geconcludeerd dat eiseres sub 2 niet gedurende drie jaar heeft voldaan aan de voorwaarden van de reguliere verblijfsvergunning onder de beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' en komt zij niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning onder de beperking 'voortgezet verblijf' als bedoeld in artikel 3.51, tweede lid, van het Vb 2000.

7.1. Voorts dient te worden beoordeeld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseressen niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.52 van het Vb 2000.

7.2. Partijen zijn verdeeld over de vraag of er in hetgeen door eiseressen is aangevoerd klemmende redenen van humanitaire aard zijn gelegen, op grond waarvan aan hen als "ex amv-ers" voortgezet verblijf in Nederland dient te worden vergund. De rechtbank stelt vast dat in het beleid van verweerder dat hierop ziet, neergelegd in paragraaf B2/16.7 van de Vc 2000, geen criteria zijn gegeven ter bepaling van klemmende redenen in eerderbedoelde zin. Eiseressen hebben zich beroepen op de situatie en positie van alleenstaande vrouwen in Angola, hetgeen door verweerder als asielgerelateerd dan wel onvoldoende individueel en concreet toegespitst is gepasseerd.

7.3. De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of de positie en situatie van vrouwen in het land van herkomst een rol kunnen spelen binnen het onderhavige kader, gelet op de waterscheiding tussen asielzaken en reguliere zaken die de Vw 2000 met zich mee heeft gebracht. Voor zover eiseressen bescherming zoeken tegen risico's en gevaren, waarop onder meer het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden zien, volgt de rechtbank het standpunt van verweerder, dat deze aspecten slechts aan de orde kunnen komen naar aanleiding van een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel. De rechtbank acht het echter denkbaar dat hetgeen door eiseressen in de onderhavige beroepen is aangevoerd ook in andere zin te duiden is en een rol kan spelen, zoals door eiseressen betoogd. Daartoe verwijst de rechtbank naar het beleid van verweerder betreffende voortgezet verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard na verbreking van de relatie op grond waarvan verblijf was toegestaan, neergelegd in paragraaf B2/16.7 van de Vc 2000. Hoewel dit beleid ziet op een andere doelgroep dan waartoe eiseressen behoren, stelt de rechtbank vast dat verweerder ook in reguliere zaken, ter bepaling van klemmende redenen van humanitaire aard, betekenis en gewicht kan toekennen aan aspecten als door eiseressen aangevoerd. In laatstgenoemd beleid is onder meer vastgelegd dat klemmende redenen van humanitaire aard gelegen kunnen zijn in:

1. de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
 2. de maatschappelijke positie van vrouwen in het land van herkomst;
 3. de vraag of er in het land van herkomst een naar maatstaven van dat land van herkomst aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;
- (...).

Zonder nadere motivering blijft onduidelijk waarom omstandigheden als door eiseressen aangevoerd in hun geval geen rol zouden kunnen spelen. In het licht van voornoemde en de beroepsgronden kon verweerder derhalve niet volstaan met de overweging dat de omstandigheden waarop eiseressen zich beroepen als asielgerelateerd buiten beschouwing dienen te blijven, ter motivering van het standpunt dat er geen sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard op grond waarvan voortgezet verblijf van eiseressen dient te worden vergund.

7.4. Ten aanzien van het standpunt van verweerder dat hetgeen aangevoerd door eiseressen in het kader van artikel 3.52 van het Vb 2000 onvoldoende is geconcretiseerd en toegespitst op de individuele situatie van eiseressen, overweegt de rechtbank als volgt.

7.5. De rechtbank stelt vast dat in het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van

AWB 06/8094 AWB 06/8095 AWB 06/8096 AWB 06/8097

7

29 december 2005 met betrekking tot Angola onder meer het volgende staat vermeld:

"Verkrachtingen en ander seksueel misbruik komen nog veelvuldig voor, zowel binnen het huwelijk als daarbuiten, ook door politie en leger." (...) "In Angola vallen vrouwen voor bescherming tegen huiselijk en seksueel geweld over het algemeen terug op mannen in hun omgeving, zoals mannelijke familieleden (vader, broers en neven) of echtgenoten en vriendjes, aangezien de politie in de praktijk nauwelijks bescherming biedt."

7.6. Voorts stelt de rechtbank vast dat in de onderhavige procedure niet door verweerder wordt betwist dat eiseressen geen mannelijke familieleden hebben in Angola. Tevens is van belang dat de rechtbank in haar uitspraak op beroep in de asielprocedure van eiseressen heeft geoordeeld dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd waarom de verklaringen van eiseressen ongeloofwaardig waren (AWB 04/2902 en AWB 04/2900).

7.7. Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder ter motivering van het standpunt, inhoudende dat eiseressen een onvoldoende concreet en/of individueel toegespitste onderbouwing hebben gegeven voor hun beroep op artikel 3.52 van het Vb 2000, niet met de in de bestreden besluiten overwegingen heeft kunnen volstaan. De bestreden besluiten zijn derhalve niet voldoende draagkrachtig gemotiveerd.

7.8. Uit het voorgaande volgt dat de bestreden besluiten zijn genomen in strijd met artikel 7:12, eerste lid, van de Awb. Derhalve zullen de beroepen gegrond worden verklaard, de bestreden besluiten worden vernietigd en worden bepaald dat verweerder nieuwe besluiten neemt met inachtneming van deze uitspraak.

8. Gelet op het voorgaande behoeven de overige grieven geen bespreking meer.

Ten aanzien van de verzoeken om een voorlopige voorziening

9. Aan de orde is de vraag of er aanleiding bestaat de gevraagde voorziening te treffen. Een dergelijke voorziening kan op grond van artikel 8:81 van de Awb worden getroffen indien onverwijld spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

10. De gevraagde voorziening strekt er toe de uitzetting te verbieden totdat is beslist op het beroep. In het onderhavige geval is er geen aanleiding tot het treffen van de gevraagde voorziening, gelet op het feit dat de rechtbank heden op het beroep heeft beslist.

Ten aanzien van de beroepen en de verzoeken om een voorlopige voorziening

11. Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als de in het ongelijk gestelde partij te veroordelen in de kosten die eiseressen in verband met de behandeling van het beroep en het verzoek om een voorlopige voorziening bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,- als kosten van verleende rechtsbijstand (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

12. Op grond van het bepaalde in artikel 8:74 en artikel 8:82, vierde lid van de Awb wijst de rechtbank, respectievelijk de voorzieningenrechter de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseressen betaalde griffierecht.

AWB 06/8094 AWB 06/8095 AWB 06/8096 AWB 06/8097

8

V. BESLISSING

De rechtbank

in de zaken geregistreerd onder nummer: AWB 06/8094 en AWB 06/8096

- verklaart de beroepen gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit neemt met inachtneming van deze uitspraak;

De voorzieningenrechter

in de zaken geregistreerd onder nummer: AWB 06/8095 en AWB 06/8097

- wijst de verzoeken af;

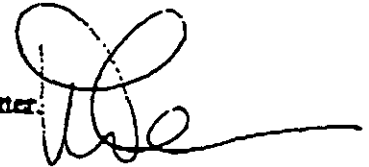
In alle zaken:

- veroordeelt verweerder in de proceskosten, begroot op € 966,-- (zegge: negenhonderd en zesenzestig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan eiseressen.
- wijst de Staat der Nederlanden aan als rechtspersoon ter vergoeding van het door eiseressen betaalde griffierecht ad € 276,-- (zegge: tweehonderd en zesenzestig euro).

Deze uitspraak is gedaan op 16 februari 2007 door mr. K. Mans, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. M.E. Kolk, griffier, en bekend gemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

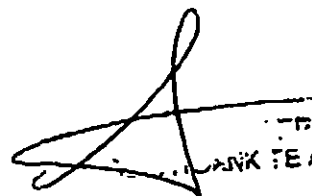
De griffier is buiten staat de uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter:

Afschrift verzonden op: 19 FEB. 2007

Conc: SL
Coll: NK
D: C

VOOR KOLK
ARRO

DE GRAD
MARK TE AMSTERDAM

Tegen de uitspraak op het beroep staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2300 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt vier weken. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 BA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage,
 appellant
 gemachtigde: mr. W.B. Klaus,
 ambtenaar ten departement

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
 zitting houdende te Amsterdam
 van 16 februari 2007
 met kenmerk Awb 06/8094 en 06/8096

Inzake:
 aan te duiden als verweerder sub 1
 , aan te duiden als verweerder sub 2
 met kenmerk 0107.01.8011,
 gemachtigde: mr. J.M. Niemer,
 advocaat te Amsterdam

Proces
 Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 82
 2581 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. J.J. Hofland
 070 779 4787

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Amsterdam van 16 februari 2007, verzonden op 19 februari 2007, met kenmerken AWB 06/8094 en AWB 06/8096 (*productie 1*), in welke zaken de rechtbank de beroepen tegen de beschikkingen van 20 januari 2006, verzonden op 23 januari 2006, gegrond heeft verklaard, deze beschikkingen heeft vernietigd, heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen en een veroordeling in de proceskosten heeft uitgesproken.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 7 april 2004 heeft verweester sub 1 een aanvraag ingediend teneinde de beperking 'alleenstaande minderjarig vreemdeling' van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw te wijzigen in de beperking 'voortgezet verblijf'.
- 2.2 Verweester sub 2 heeft op 23 april 2004 eveneens een aanvraag ingediend om de beperking 'alleenstaande minderjarig vreemdeling' van de aan haar verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw te wijzigen in de beperking 'voortgezet verblijf'.
- 2.3 Bij besluiten van 2 december 2004 respectievelijk 26 januari 2005 zijn de aanvragen van verweester sub 1 en sub 2 afgewezen.
- 2.4 Tegen deze besluiten hebben verweersters bij brieven van 27 december 2004 respectievelijk 11 februari 2005 bezwaar gemaakt.
- 2.5 Bij besluiten van 20 januari 2006 zijn de bezwaren van verweersters ongegrond verklaard.
- 2.6 Bij de thans besreden uitspraak heeft de rechtbank de daartegen door verweersters ingestelde beroepen gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging IV.7.3 op pagina 6 van de besreden uitspraak:

"De rechtbank ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of de positie en situatie van vrouwen in het land van herkomst een rol kunnen spelen binnen het onderhavige kader, gelet op de wareschelding tussen asielzaken en reguliere zaken die de Vw 2000 met zich mee heeft gebracht. (...)

De rechtbank acht het echter denkbaar dat hetgeen door eiseressen in de onderhavige beroepen is aangevoerd ook in andere zin te duiden is en een rol kan spelen, zoals door eiseressen betoogd. Daartoe verwijst de rechtbank naar het beleid van verweerder betreffende voortgezet verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard na verbreking van de relatie op grond waarvan verblijf was toegestaan, neergelegd in paragraaf B2/16.7 van de Vw 2000. Hoewel dit beleid ziet op een andere doelgroep dan waartoe eiseressen behoren, stelt de rechtbank vast dat verweerder ook in reguliere zaken, ter bepaling van klemmende redenen van humanitaire

aard, betekenis en gewicht kan toekennen aan aspecten als door eiseressen aangevoerd. In lastrigenoemd beleid is onder meer vastgelegd dat klemmende redenen van humanitaire aard gelegen kunnen zijn in:

1. de situatie van alleenstaande vrouwen in het land van herkomst;
2. de maatschappelijke positie van vrouwen in het land van herkomst;
3. de vraag of er in het land van herkomst een naar maatstaven van dat land van herkomst aanvaardbaar te achten opvang aanwezig is;

(...).

Zonder nadere motivering blijft onduidelijk waarom omstandigheden als door eiseressen aangevoerd in hun geval geen rol zouden kunnen spelen. In het licht van vorenstaande en de beroepsgronden kon verweerder derhalve niet volstaan met de overweging dat de omstandigheden waarop eiseressen zich beroepen als asielgerelateerd buiten beschouwing dienen te blijven, ter motivering van het standpunt dat er geen sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard op grond waarvan voortgezet verblijf van eiseressen dient te worden vergund."

Grief 2

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging IV.7.7 op pagina 7 van de bestreden uitspraak:

"Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder ter motivering van het standpunt, inhoudende dat eiseressen een onvoldoende concreet en/of individueel toegespitste onderbouwing hebben gegeven voor hun beroep op artikel 3.52 van het Vb 2000, niet met de in de bestreden besluiten overwegingen heeft kunnen volstaan. De bestreden besluiten zijn derhalve niet voldoende draagkrachtig gemotiveerd."

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen IV.7.8, IV.8, IV.11 en IV.12 op pagina 7. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerd grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

- 4.1 Waar hierna de Staatssecretaris wordt genoemd, wordt daaronder in voorkomend geval mede begrepen andere bewindspersonen voor Vreemdelingenzaken.

Ad grieven 1 en 2

- 4.2 De grieven 1 en 2 zullen hieronder vanwege hun onderlinge samenhang gezamenlijk worden besproken.
- 4.3 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank in de uitspraak ten onrechte heeft aangesloten bij het beleid zoals is neergelegd in hoofdstuk B2/16.7 van de Vc 2000. Hiermee acht de staatssecretaris van belang dat het beleid inzake voortgezet verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard na verbreking van een (huwelijks)relatie niet ziet op de situatie van verweersters. Ten onrechte heeft de rechtbank dit beleid buiten de context van de totstandkoming van dit beleidskader geplaatst. Het beleid zoals neergelegd in hoofdstuk C2/7.7.3 van de Vc is van toepassing in het geval van verweersters. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat het beleid zoals neergelegd in hoofdstuk B2/16.7 Vc analoog van toepassing

dient te worden verklaard op onderhavige situatie. Het vorenstaande heeft de rechtbank miskend.

- 4.4 Daarnaast heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat sprake is van een gebrek in de motivering van de bestreden besluiten. Enerzijds is in de procedure door verweersters een beroep gedaan op specifieke problemen bij terugkeer van de zijde van de mannen die hen destijds hebben verkracht en anderzijds hebben verweersters een beroep gedaan op de algemene situatie en de positie van vrouwen in Angola. Ten aanzien van het hiervoor genoemde eerste aspect heeft de Staatssecretaris terecht overwogen dat hetgeen in dit kader is aangevoerd als asielgerelateerd dient te worden aangemerkt. Immers, buiten het kader van een procedure die betrekking heeft op een aanvraag om een verblijfsvergunning, als bedoeld in artikel 28 Vw, moet er van worden uitgegaan dat de autoriteiten in het land van herkomst afdoende bescherming bieden. De rechtbank bevestigt dit overigens ook in haar uitspraak.

Zie:

- AbRS 3 december 2003 (JV 2004/50)

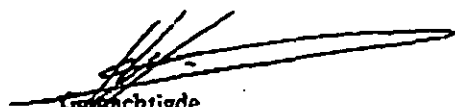
Voorts is ten aanzien van het hiervoor genoemde tweede aspect in de besluiten overwogen dat hetgeen daaromtrent door verweersters is aangevoerd onvoldoende geïndividualiseerd is. Ingevolge artikel 3.52 Vb, althans het beleid zoals neergelegd in C2/7.7.3 Vc dient sprake te zijn van bijzondere individuele omstandigheden. Dergelijke bijzondere individuele omstandigheden zijn niet door verweersters naar voren gebracht. Een verwijzing naar de algemene situatie van jonge alleenstaande vrouwen is - zoals overigens ook in de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 24 november 2004 (AWB 04/2902 en AWB 04/2900) reeds eerder is geoordeeld - onvoldoende toegespitst op de individuele situatie van verweersters. Evenmin verschillen verweersters hierin van vele van hun landgenoten aan wie evenmin om die reden verblijf wordt toegestaan.

- 4.5 De Staatssecretaris is van oordeel dat de rechtbank met haar overweging in de thans bestreden uitspraak dat de Staatssecretaris niet heeft kunnen volstaan met de overweging dat de omstandigheden waarop verweersters zich hebben beroepen als zijnde asielgerelateerd buiten beschouwing dienen te blijven, miskend dat blijkens de bestreden besluiten de Staatssecretaris hiermee niet heeft volstaan. Bezien het vorenstaande heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de bestreden besluiten niet voldoende draagkrachtig zijn gemonitveerd. Dit heeft de rechtbank miskend.

5 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluiten van 20 januari 2006 ingestelde beroepen.

Den Haag, 15 maart 2007

Gefachtigde
W.B. Klaus, senior procesvertegenwoordiger